

ДО БЪЛГАРСКИЯ ПРОФЕСОР ХРИСТО И. : ЗА МИРА И БРАТОЛЮБИЕТО

Благодаря Ви за поздравленията по случай Рождество Христово. Благодаря за добрите думи и пожеланията за мир и братолюбие между българи и сърби. Христос е нарекъл миротворците Божии синове. Миротворци са онези народни водачи, които водят мирни преговори и сключват мирни споразумения. Миротворци са и онези предприемчиви и талантиливи хора, които осъществяват контакти с колегите си от съседни страни и създават условия за взаимно сътрудничество вместо за война. Но миротворци са и всички онези земеделци и пастири от Стара планина и Шар планина, които в усамотение възнасят топли молитви към Всевишния за мир и блага воля между нашите народи. Бъдете уверени, че техните въздишки и молитви - недоловими и незначайни за света - имат голямо, може би решаващо значение за установяването на мира. На Твореца на Вселената не са нужни нито телеграф, нито радио, за да чуе шепота на човешките души. Той е безкрайно милостив към простия народ и вниманието Му непрекъснато е насочено към народното сърце. На много места в Евангелието се споменава, че Христос е изпитвал жалост към народа. „Жал Ми е за народа” (Мат. 15:32). И при друг случай отново: „Иисус, като излезе, видя множество народ и се смили тях, защото бяха като овци, които нямат пастир (Марк. 6:34). И по друг повод: И като излезе, Иисус видя много свят; и смили се над тях и изцели болните им” (Мат. 14:14). На земята донякъде се води сметка за чувствата и мислите на простия народ, но на Небето - изцяло. Между светските политици е популярен изразът: „да се гради политика върху желанията и очакванията на народа”. И Творецът насочва народните съдбини към благоденствие или към трудности съобразно благочестието и вярата в доброто у народите.

У мен все още буди възмущение една трогателна сцена, на която бях свидетел миналата година в Самоков, в старата самоковска църква. Един обикновен занаятчия стоеше със запалена свещ в ръка и внимателно гледаше българските и сръбските свещеници пред олтара. Когато молитвите и речите завършиха, той с просълзени очи извика: „Мир и братство! Мир и братство - за да не бъдем проклетите навеки!” Мирът и братолюбието са общ копнеж на вашия и нашия народ - народ прост, но многомилионен, православен и мил Богу. Върху този копнеж, върху тези благородни чувства на народното сърце Провидението кове днес новата съдба на нашите народи. А всички, които се противят на това, готвят за себе си позор и унижение. Защото таманът, който двата братски народа принасят върху жертвеника на своите сърца, не е вече таманът на Каин (в противоположност на Авел), а таманът на св. Сава и на св. Иоан Рилски.